

Den skjulte historie om vers fyrre - tallet fire

Prøvelse og sejr: Dannelsen af dyrets billede og de vises besegling

Jeff Pippenger

2024-09-23

Den profetiske linje, som illustrerer den prøve, der er repræsenteret ved dannelsen af dyrets billede i De Forenede Stater, løber parallelt med de tre vejviser, som repræsenterer Forfatningens linje. De løber parallelt med hinanden, og de bidrager med specifik information, som belyser den anden linje. Hvordan kan det være, at de, som består prøven vedrørende dyrets billede, derefter vil være beredt til at vandre i det lys, som udgår fra Guds tronsal, under den forfølgelsesens tid, der begynder ved søndagsloven i De Forenede Stater? Hvad er det ved prøven i forbindelse med dannelsen af dyrets billede, som besegler de vise jomfruer i en erfaring, der gør dem i stand til at finde vej gennem den forfølgelsesperiode, som begynder ved søndagsloven, når nationalt frafald efterfølges af national undergang, og Satan begynder sine forunderlige gerninger?

„Det er umuligt at give nogen forestilling om Guds folks erfaring, som skal være i live på jorden, når himmelsk herlighed og en gentagelse af fortidens forfølgelser er blandet sammen. De vil vandre i det lys, som udgår fra Guds trone. Ved englenes mellemkomst vil der være stadig forbindelse mellem himmel og jord. Og Satan, omgivet af onde engle og idet han gør krav på at være Gud, vil udføre alle slags mirakler for om muligt at bedrage selv de udvalgte.“
Testimonies, bind 9, 16.

Søster White kommenterer det budskab, Kristus fremførte i synagogen i Kapernaum, som er nedskrevet i Johannes' sjette kapitel. Hendes kommentarer findes i *The Desire of Ages*, i kapitlet med titlen *The Crisis in Galilee*. Der understreger hun, at Kristus ikke gjorde noget forsøg på at forhindre det frafald, der fandt sted i Johannes 6, skønt Han fuldt ud vidste, at Han dér ville miste flere disciple end på noget andet tidspunkt i sin tjeneste blandt mennesker.

„Da Jesus fremholdt den prøvende sandhed, som fik så mange af Hans disciple til at vende om, vidste Han, hvad resultatet af Hans ord ville blive; men Han havde et barmhjertighedens formål at opfylde. Han forudså, at hver eneste af Hans elskede disciple i fristelsens time ville blive hårdt prøvet. Hans dødsangst i Getsemane, Hans forræderi og korsfæstelse, ville for dem blive en yderst hård prøve. Havde ingen tidligere prøve været givet, ville mange, som kun blev drevet af selviske motiver, have været knyttet til dem. Når deres Herre blev dømt i domshallen; når skaren, som havde hyldet Ham som deres konge, hvædede ad Ham og hånede Ham; når den spottende hob råbte: 'Korsfæst Ham!'—når deres verdslige forhåbninger blev knust, ville disse egennyttige mennesker ved at frasige sig deres troskab mod Jesus have påført disciplene en bitter, hjertetyngende sorg, ud over deres sorg og skuffelse over ødelæggelsen af deres kæreste håb. I den mørkets time kunne eksemplet fra dem, der vendte sig fra Ham, have draget andre med sig. Men Jesus fremkaldte denne krise, mens Han ved Sit personlige nærvær endnu kunne styrke troen hos Sine sande efterfølgere.“

„Medlidende Forløser, som i fuld erkendelse af den dom, der ventede Ham, ømt jævne vejen for disciplene, beredte dem til deres kronende prøve og styrkede dem til den endelige test!“ Jesu Liv, 394.

Søndagsloven er den sidste prøve, hvor karakteren åbenbares. Før den sidste prøve tillader Kristus, som aldrig forandres, en prøve, ved hvilken Hans folks evige skæbne skal blive afgjort. Det er en prøve, de må bestå, før de bliver beseglet, og før deres nådetid afsluttes ved søndagsloven. Det er en profetisk prøve, som forbereder de kloge jomfruer „til deres kronende prøve og styrker dem til den sidste prøve!“ Deres „kronende prøve“ er deres afgørende prøve, for de kloge jomfruer er dem, som er „renset, gjort hvide og prøvet“. Den sidste prøve er deres kronende prøve, og i denne prøvelsens tid vil de kloge jomfruer „vandre i lys, som udgår fra Guds trone“. Hvad er det i den prøvelsesproces, der fremstilles som „dannelsen af dyrets billede“, som forbereder de kloge jomfruer til den kronende prøve og gør det muligt for dem at vandre i lyset, som udgår fra Guds trone? Hvad er det lys, som udgår fra Guds trone?

Og da han åbnede det syvende segl, blev der stilhed i himlen ved omtrent en halv time. Og jeg så de syv engle, som stod for Gud; og der blev givet dem syv basuner. Og en anden engel kom og stod ved alteret og havde et gyldent røgelseskar; og der blev givet ham megen røgelse, for at han skulle frembære den sammen med alle de helliges bønner på det gyldne alter, som var foran tronen. Og røgen af røgelsen, som steg op sammen med de helliges bønner, steg op for Gud af englens hånd. Og englen tog røgelseskarret og fyldte det med ild fra alteret og kastede det på jorden; og der kom røster og tordener og lyn og jordskælv. Åbenbaringen 8:1–5.

I de sidste dage, i den periode hvor lignelsen om de ti jomfruer er ved at blive opfyldt, og de hundrede og fireogfyrre tusind bliver beseglet, åbnes det syvende segl, og det identificerer ild, der kastes ned på jorden som svar på de helliges bønner. Den ild, der kastes ned i den endelige og fuldkomne opfyldelse af lignelsen om de ti jomfruer, er midnatsråbets budskab, som forbilledligt blev fremstillet ved Helligåndens udgydelse på lejrmødet i Exeter og Helligåndens udgydelse på pinsedagen, som dér blev fremstillet som ild. Bemærk Søster Whites kommentar til midnatsråbets budskab.

„De, som forkastede det første budskab, kunne ikke have gavn af det andet; heller ikke havde de gavn af midnatsråbet, som skulle berede dem til ved troen at gå ind med Jesus i det allerhelligste i den himmelske helligdom. Og ved at forkaste de to foregående budskaber har de således formørket deres forståelse, at de ikke kan se noget lys i den tredje engels budskab, som viser vejen ind i det allerhelligste. Jeg så, at ligesom jøderne korsfæstede Jesus, således havde de navnkristne kirker korsfæstet disse budskaber, og derfor har de ingen kundskab om vejen ind i det allerhelligste, og de kan ikke have gavn af Jesu forbøn dér. Ligesom jøderne, der frembar deres unyttige ofre, opsender de deres unyttige bønner til det rum, som Jesus har forladt; og Satan, som glæder sig over bedraget, antager en religiøs skikkelse og leder disse bekendende kristnes tanker til sig selv, idet han virker med sin magt, sine tegn og løgnagtige undere for at fæste dem i sin snare.“ Early Writings, 259.

I milleritternes historie var prøvelsen i forbindelse med budskabet om midnatsråbet „at berede dem til ved tro at gå ind med Jesus i det allerhelligste i den himmelske helligdom“. Budskabet om

midnatsråbet, som nu er ved at blive udviklet, fremstilles ligeledes som prøvelsen i forbindelse med dannelsen af dyrets billede. De er begge den prøve, der leder frem til nådetidens afslutning, hvor karakteren åbenbares. Da milleritterne ved tro trådte ind i det Allerhelligste, blev deres tro endnu en gang prøvet. De hundrede og fireogfyrre tusindes tro vil blive prøvet ved søndagsloven, men de er lovet, at de vil være trygge, for de vil vandre „i lyset, der udgår fra“ det syvende segl, som blev åbnet, da budskabet om midnatsråbet begyndte at blive afseglet i juli 2023.

Det budskab, der blev afsejlet på det tidspunkt, stadfæstes gennem metodologien linje på linje, som er den sene regns metodologi. Den sene regn begyndte at dryppe i 2001, og Adventismens endelige prøvelse begyndte. I juli 2023 begyndte den sidste periode i prøvelsesprocessen, som afsluttes ved søndagsloven, da midnatsråbets budskab begyndte, hvilket også er den sene regn, hvilket også er den kundskabsforøgelse, der frembringes, når det syvende segl fjernes, og som også er afsejlingen af de syv tordener såvel som Jesu Kristi Åbenbaring. Alle de linjer, som repræsenterer en afsejling af profetisk lys, identificeres som afsejlet i den skjulte historie i vers fyrre i Daniel kapitel elleve.

I denne skjulte historie er linjen for Forfatningens tre primære vejmærker repræsenteret. Det er den linje, hvor kirke og stat forenes for at danne dyrets billede. Den indeholder en profetisk linje, som henvender sig til De Forenede Staters præsidenter, der illustrerer dynamikken i de politiske kampe, som finder sted i historien om jorddyrets republikanske horn. Denne linje omfatter de parallelle historier for begge De Forenede Staters store politiske partier. Denne linje er nært forbundet med det frafaldne protestantismes horn fra dets begyndelse i 1844, indtil det tilraner sig kontrollen over den civile regering ved søndagsloven.

Den profetiske rolle, som det frafaldne Protestantisme indtager, omfatter også vidnesbyrdet om det hasmonæiske dynasti som et symbol på frafalden Protestantisme. På baggrund af linjen for hornet af den frafaldne Protestantisme har man også linjen for den laodikeiske Syvendedags Adventistkirke. Ud fra linjen for den laodikeiske adventisme har man linjen for de hundrede og fireogfyrre tusinde. Denne skjulte historie har også linjen for islams tredje ve. Rusland har en linje, De Forenede Nationer har en linje, og naturligvis har den pavelige magt en linje.

Hvis en profetis studeerende hengiver sig som en berører, der lever i de sidste dage, vil han nær sig ved de linjer, som identificeres i den skjulte historie i vers fyrre. Den, som studerer profetien, vil tage bogen ud af engelens hånd og æde den. Når så den endelige prøve vedrørende søndagsloven kommer, vil han ikke blot være kommet til at forstå midnatsråbets budskab, som blev forsejlingen løst fra, men han vil fuldt ud forstå, hvordan dyrets billede blev dannet i Amerikas Forenede Stater.

Lyset fra det syvende segl udgår fra tronen, og i sammenhæng med lignelsen om de ti jomfruer er det midnatsråbets budskab. Midnatsråbets budskab er det, som forbereder de kloge jomfruer på den periode, hvor fortidens forfølgelser gentages.

„Når jeg gennemgår vor tidligere historie og har fulgt hvert eneste skridt i fremgangen frem til vor nuværende stilling, kan jeg sige: Pris Gud! Når jeg ser, hvad Gud har udvirket, fyldes jeg med forundring og med tillid til Kristus som leder. Vi har intet at frygte for fremtiden, undtagen hvis vi glemmer den vej, Herren har ledet os ad, og hans undervisning i vor tidligere

historie.“ Testimonies to Ministers, 31.

Herren leder sit folk i den prøvelsesproces, som begyndte i juli 2023. Hans ledelse indbefattede en åbning af det profetiske Ord i relation til den skjulte historie i vers fyrre. Den historie identificerer, hvordan dyrets billede dannes i De Forenede Stater, og naturligvis langt mere end blot dette element af endetidsbegivenhederne. Når vi befinder os i den afgørende prøve ved søndagsloven, når fortidens forfølgelser begynder at gentage sig, har vi »intet at frygte for fremtiden undtagen, når vi glemmer den vej, Herren har ledet os ad, og Hans undervisning i vor tidligere historie.«

Ved søndagsloven vil „den tidligere historie“ blive gentaget i perioden for dannelsen af dyrets billede i De Forenede Stater. Løven af Judas stamme har åbnet det sidste budskab og ført sit folk til den skjulte historie i vers fyrre. Der lærte Han sit folk ikke blot at forstå sit profetiske ord, men også privilegiet og ansvaret for at opnå en erfaring, der kvalificerer til at være blandt dem af hans folk, som skulle være hans repræsentanter i den endelige krise.

Et af de profetiske kendetegn ved dette folk er, at de ved, hvordan man vandrer i det lys, der udgår fra tronen. Dette lys er lyset fra den skjulte historie i vers fyrre, som i minutiøse detaljer beskriver de religiøse, politiske, sociale og økonomiske dynamikker, der er involveret i oprettelsen af dyrets billede i De Forenede Stater. Det lys, som erkendes angående denne hellige historie, frembringes ved anvendelsen af linje på linje, her lidt og der lidt, og det er det lys, der beskriver historien, når fortidens forfølgelser atter sættes i gang.

De, som forstår kundskabens tilvækst, er de vise, og kundskabens tilvækst vedrører dannelsen af dyrets billede, og de vise vil på forhånd forstå historien om dannelsen af dyrets billede i verden, før denne histories indtræden. Jesus illustrerer som Alfa og Omega altid enden på en ting ved begyndelsen af en ting.

Det er værd at bemærke, at det afsnit, hvor Søster White angiver, at Guds folk vil vandre i lys, som udgår fra tronen, er afslutningen på det første kapitel i Testimonies, bind ni. Kapitlet begynder på side elleve, så kapitlet begynder ved ni-elleve, og det ender med at beskrive søndagsloven. Det beskriver den periode, hvor dyrets billede bliver dannet, og de hundrede og fireogfyrre tusind bliver åbenbaret, men kun hvis du har troen til at se kapitlet på den måde.

Som første afsnit i bind ni indledes det med denne identifikation og benytter titlen For the Coming of the King. Det henviser tydeligvis ikke alene til Kristi andet komme, men også til lignelsen om de ti jomfruer, for afsnittets titel citerer dernæst Paulus.

„Afsnit 1—Om Kongens komme“

»Endnu en liden stund, så skal han, som kommer, komme og ikke tøve.« Hebræerne 10,37.

De følgende to vers er udeladt, men de bidrager til lyset i afsnittet.

For endnu kun en ganske liden stund, så skal han, som kommer, komme og ikke tøve. Men den retfærdige skal leve af tro; og dersom nogen viger tilbage, har min sjæl ikke behag i ham. Men vi hører ikke til dem, som viger tilbage til fortabelse, men til dem, som tror til sjælens frelse. Hebræerne 10:37–39.

Paulus henviste til Habakkuk, hvor de trofaste, vise jomfruer sættes i kontrast til dem, som Paulus siger »drager sig tilbage til fortabelse«. Habakkuk udtrykte det således:

Se, hans sjæl, som er hovmodigt opløftet, er ikke oprigtig i ham; men den retfærdige skal leve ved sin tro. Habakkuk 2,4.

Habakkuks tøvetid er de ti jomfruers tøvetid, og kapitlet om den kommende Konge identificerer, i forbindelse med Paulus' ord fra Hebræerbrevet, den fuldkomne opfyldelse og anvendelse af dette kapitel i perioden for beseglingen af de hundrede og fireogfyrre tusinde. Denne periode begyndte den 11. september 2001 og ender ved søndagsloven, som er laodikæisk adventismes sidste krise, hvilket i lignelsen om de ti jomfruer er karakterens åbenbarelse ved søndagsloven. De sidste afsnit i kapitlet omhandler søndagsloven, og kapitlet begynder med at omhandle den 11. september 2001.

„Den sidste krise“

„Vi lever i endens tid. Tidens hurtigt opfyldende tegn forkynner, at Kristi komme er nær for hånden. De dage, hvori vi lever, er alvorlige og vigtige. Guds Ånd bliver gradvis, men sikkert, trukket tilbage fra jorden. Plager og domme rammer allerede dem, der foragter Guds nåde. Ulykkerne på land og hav, samfundets urolige tilstand, krigens alarmer, er skæbnesvangre. De varslers forestående begivenheder af den største betydning.“

Ondskabens magter forener deres kræfter og slår sig sammen. De styrker sig til den sidste store krise. Store forandringer vil snart finde sted i vor verden, og de afsluttende bevægelser vil være hastige.

„Tingenes tilstand i verden viser, at trængselstider er lige over os. De daglige aviser er fulde af tegn på en frygtelig konflikt i den nærmeste fremtid. Frække røverier forekommer hyppigt. Strejker er almindelige. Tyverier og mord begås på alle kanter. Mennesker, besat af dæmoner, berøver mænd, kvinder og små børn livet. Mennesker er blevet henført af last, og enhver art af ondskab råder.

Fjenden er lykkedes med at fordreje retten og med at fylde menneskers hjerter med begær efter selvisk vinding. »Retten holdes borte, og retfærdigheden står langt borte; thi sandheden er snublet på gaden, og oprigtigheden kan ikke komme ind.« Esajas 59,14. I de store byer lever skarer i fattigdom og elendighed, næsten blottet for mad, husly og klæder; mens der i de samme byer findes sådanne, som har mere, end hjertet kan begære, som lever i luksus og bruger deres penge på rigt møblerede huse, på personlig prydelser eller, hvad værre er, på tilfredsstillelsen af sanselige lyster, på spiritus, tobak og andre ting, som ødelægger hjernens kræfter, bringer sindet ud af balance og fornedrer sjælen. Den sultende menneskeheds råb stiger op for Gud, medens mennesker ved enhver form for undertrykkelse og udbytning ophober kolossale formuer.

„Ved en anledning, da jeg var i New York City, blev jeg i nattens timer kaldet til at skue bygninger rejse sig etage på etage mod himmelen. Disse bygninger blev garanteret som ildfaste, og de blev opført for at herliggøre deres ejere og bygherrer. Højere og stadig højere hævdede disse bygninger sig, og i dem blev det kostbareste materiale anvendt. De, som disse bygninger tilhørte, spurgte ikke sig selv: 'Hvordan kan vi bedst herliggøre Gud?' Herren var

ikke i deres tanker.“

„Jeg tænkte: 'Åh, om dog de, som således investerer deres midler, kunne se deres handlemåde, sådan som Gud ser den! De opfører prægtige bygninger, men hvor tåbelig er deres planlægning og deres påfund i universets Herskers øjne. De gransker ikke med hjertets og sindets fulde kræfter, hvordan de kan herliggøre Gud. Dette, menneskets første pligt, har de mistet af syne.'“

“Mens disse høje bygninger rejste sig, frydede ejerne sig i hovmodig ærgerrighed over, at de havde penge at bruge til at tilfredsstille selvet og vække deres naboers misundelse. Meget af de penge, som de således investerede, var blevet erhvervet ved åger, ved at udpine de fattige. De glemte, at der i himlen føres regnskab over enhver forretningstransaktion; enhver uretfærdig handel, enhver svigagtig handling, er dér optegnet. Tiden kommer, da mennesker i deres bedrag og overmod vil nå et punkt, som Herren ikke vil tillade dem at overskride, og de vil lære, at der er en grænse for Jehovas langmodighed.”

„Det næste, der blev fremstillet for mig, var en brandalarm. Mænd så på de høje og angiveligt brandsikre bygninger og sagde: 'De er fuldstændig sikre.' Men disse bygninger blev fortært, som var de lavet af beg. Brandsprøjterne kunne intet gøre for at standse ødelæggelsen. Brandmændene var ude af stand til at betjene sprøjterne.

“Jeg er blevet undervist om, at når Herrens tid kommer, dersom ingen forandring er sket i de stolte, ægerrige menneskers hjerter, vil mennesker erfare, at den hånd, som havde været stærk til at frelse, vil være stærk til at ødelægge. Ingen jordisk magt kan standse Guds hånd. Intet materiale kan anvendes ved opførelsen af bygninger på en sådan måde, at de kan bevares fra ødelæggelse, når Guds fastsatte tid kommer til at sende gengældelse over mennesker for deres tilsidesættelse af Hans lov og for deres selviske ærgerrighed.”

„Der er ikke mange, selv blandt undervisere og statsmænd, som forstår de årsager, der ligger til grund for samfundets nuværende tilstand. De, som holder regeringens tøjler, er ikke i stand til at løse problemet med moralsk fordærv, fattigdom, armod og den tiltagende kriminalitet. De kæmper forgæves for at bringe erhvervslivet over på et mere sikkert grundlag. Hvis mennesker ville give større agt på Guds ords lære, ville de finde en løsning på de problemer, som volder dem forvirring.“

„Skrifterne beskriver verdens tilstand umiddelbart før Kristi andet komme. Om de mennesker, som ved rov og udbytning ophober store rigdomme, er der skrevet: »I har samlet skatte i de sidste dage. Se, den løn, som I ved svig har tilbageholdt fra arbejderne, der har høstet jeres marker, råber; og råbene fra dem, der har høstet, er nået frem til Herren Zebaoths ører. I har levet i nydelse på jorden og i vellyst; I har nærret jeres hjerter som på en slagtedag. I har fordømt og dræbt den retfærdige; han gør ikke modstand imod jer.« Jakobs Brev 5,3–6.“

„Men hvem læser de advarsler, som gives gennem tidens tegn, der hurtigt går i opfyldelse? Hvilket indtryk gør de på verdslige mennesker? Hvilken forandring ses i deres holdning? Ikke mere end den, der sås hos indbyggerne i den noakiske verden. Opslugte af verdslige forretninger og fornøjelser 'ænsede de det ikke, før Syndfloden kom og tog dem alle bort.' Mattæus 24:39. De havde himmelsendte advarsler, men de nægtede at lytte. Og i dag iler verden, fuldstændig upåvirket af Guds advarende røst, videre mod evig undergang.“

„Verden er gennemsyret af krigens ånd. Profetien i Daniels ellefte kapitel har næsten nået sin fuldstændige opfyldelse. Snart vil de trængselsscener, der omtales i profetierne, finde sted.”

“Se, Herren gør jorden tom og lægger den øde, vender op og ned på den og spreder dens indbyggere.... For de har overtrådt lovene, forandret anordningen, brudt den evige pagt. Derfor har forbandelsen fortæret jorden, og de, som bor på den, er blevet hjemsøgte.... Paukernes lystighed hører op, de glades larm ender, harpens glæde hører op.’ Esajas 24:1–8.

“Ak, hvilken dag! for Herrens dag er nær, og den kommer som en ødelæggelse fra den Almægtige.... Sæden er rådnet under sine jordklumper, forrådskamrene ligger øde, laderne er brudt ned, for kornet er visnet bort. Hvor dyrene stønner! Kvæghjordene er rådvilde, fordi de ikke har græsning; ja, fåreflokkene er lagt øde.’ Vinstokken er tørret ind, og figentræet vansmægter; granatæbletræet, også palmetræet og æbletræet, ja, alle markens træer er visnet, fordi glæden er visnet bort fra menneskenes børn.” Joel 1:15–18, 12.

“Mit hjerte vrider sig i smerte; ... jeg kan ikke tie, for du har hørt, o min sjæl, lyden af basunen, krigens alarm. Ødelæggelse på ødelæggelse udråbes; for hele landet er lagt øde.’ Jeremias 4,19.20.”

»Jeg skuede jorden, og se, den var øde og tom, og himlene, og de havde intet lys. Jeg skuede bjergene, og se, de bævede, og alle højene vaklede. Jeg skuede, og se, der var intet menneske, og alle himlens fugle var flygtet. Jeg skuede, og se, det frugtbare land var en ørken, og alle dets byer var nedbrudte.« Vers 23–26.

»„Ak! for den dag er stor, så ingen er som den; og det er Jakobs trængsels tid, men han skal frelses ud af den.“ Jeremias 30:7.

Ikke alle i denne verden har taget parti med fjenden imod Gud. Ikke alle er blevet troløse. Der er en trofast lille flok, som er sande mod Gud; for Johannes skriver: »Her er de, som holder Guds bud og Jesu tro.« Åbenbaringen 14,12. Snart vil kampen blive ført med styrke mellem dem, der tjener Gud, og dem, der ikke tjener Ham. Snart vil alt, som kan rokkes, blive rokket, for at de ting, som ikke kan rokkes, må blive stående.

„Satan er en flittig bibelstudent. Han ved, at hans tid er kort, og han søger på ethvert punkt at modarbejde Herrens værk på denne jord. Det er umuligt at give nogen forestilling om den erfaring, som Guds folk, der skal være i live på jorden, vil gennemgå, når himmelsk herlighed og en gentagelse af fortidens forfølgelser bliver sammenflettet. De vil vandre i det lys, der udgår fra Guds trone. Ved englenes mellemkomst vil der være stadig forbindelse mellem himmel og jord. Og Satan, omgivet af onde engle og idet han gør krav på at være Gud, vil udføre mirakler af enhver art for om muligt at bedrage selv de udvalgte. Guds folk vil ikke finde deres sikkerhed i at udføre mirakler, for Satan vil efterligne de mirakler, som vil blive udført. Guds prøvede og testede folk vil finde deres kraft i det tegn, der omtales i 2 Mosebog 31,12–18. De skal tage deres standpunkt på det levende ord: ‘Der står skrevet.’ Dette er det eneste grundlag, hvorpå de kan stå fast. De, som har brudt deres pagt med Gud, vil på den dag være uden Gud og uden håb.

„Guds tilbedere vil i særlig grad kendes på deres agtelse for det fjerde bud, eftersom dette er tegnet på Guds skabende magt og vidnesbyrdet om Hans krav på menneskets ærbødighed og hyldest. De ugudelige vil kendes på deres bestræbelser på at nedbryde Skaberens mindesmærke og ophøje Roms institution. I stridens afgørende spørgsmål vil hele kristenheden blive delt i to store klasser: dem, som holder Guds bud og Jesu tro, og dem, som tilbeder dyret og dets billede og tager dets mærke. Skønt kirke og stat vil forene deres magt for at tvinge alle, ‘både små og store, rige og fattige, frie og trælle’, til at modtage dyrets mærke, vil Guds folk dog ikke modtage det. Åbenbaringen 13:16. Profeten fra Patmos ser ‘dem, som havde sejret over dyret og over dets billede og over dets mærke og over tallet på dets navn, stå på glashavet og have Guds harper’ og synge Moses’ og Lammets sang. Åbenbaringen 15:2.“

„Frygtelige prøver og trængsler venter Guds folk. Krigens ånd sætter nationerne i bevægelse fra jordens ene ende til den anden. Men midt i den trængselstid, som kommer,—en trængselstid, som der ikke har været mage til, siden der blev et folk,—skal Guds udvalgte folk stå urokkeligt. Satan og hans hærskarer kan ikke tilintetgøre dem, for engle, som er vældige i styrke, vil beskytte dem.“ Testimonies, bind 9, 11–17.

De hundrede og fireogfyrre tusind, som er „Guds prøvede og prøvede folk“, Hans „udvalgte folk“, „vil stå urokkelige“, når „fortidens forfølgelser“ gentages. Det lys, de vil „vandre i“, er lyset fra den syvende segls budskab, som er midnatsråbet, som er det lys, der identificerer dannelsen af dyrets billede.